

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Γιατί είναι τόσο διαφορετικός «Ο Κόσμος» που φτιάξαμε

Πέροι τον Οκτώβριο συμπλήρωσα 30 χρόνια υπηρεσίας σ' αυτό το μετερίζι και όμως νιώθω σαν να ήταν χτες που ο Γιώργος Μεσοάρης μού έκανε πρόταση συνεργασίας. Νιώθω έτσι επειδή κάθε μέρα για μένα, τουλάχιστον, είναι ένα νέο ξεκίνημα.

Ακόμη και σήμερα, που ψυχή της εφημερίδας μας είναι ο Γιάννης Δραμιτινός, κάθε πρωινή τηλεφωνική επικοινωνία μας είναι μια πρόκληση γιατί όλο και κάποιο νέο όραμά του θα μου αποκαλύψει, κάποιο νέο σχέδιο που θέλει να εφαρμόσει, κάποια νέα σημαντική συνεργασία θα μου ανακοινώσει.

Ο Γιάννης συνεχίζει την ιστορία της εφημερίδας μας που κάνει διαφορετικό τον «Κόσμο» μας και τον καθιέρωσε σαν τη σοβαρή εφημερίδα της παροικίας μας.

Με εξαίρεση τον «Κήρυκα», φυσικά, νέες εφημερίδες ήρθαν και έλαμψαν για λίγο μέχρι να τελειώσουν τα χρήματα του εκδότη πριν τις φάγει το σκοτάδι. Ομως, «Ο Κόσμος» παραμένει όρθιος και ας πέρασε από σάραντα κύματα, επειδή είναι διαφορετικός, επειδή έτσι τον θέλουμε και έτσι τον σχεδιάσαμε.

Η σκανδαλοθηρία δεν μάς συγκινεί, ο διχασμός της παροικίας μάς είναι απεχθής, η πρόοδος μάς ενθουσιάζει, η κολακεία μάς ταπεινώνει, αλλά οι επιτυχίες φορέων και συμπαραοίκων στολίζουν τις σελίδες μας.

Ομολογώ, ότι δεν είναι εύκολο πράγμα να είσαι διαφορετικός, να πολεμάς τους διχαστές στην παροικία, να κατακρίνεις αλόγιστες σπατάλες, ν' ανοίγεις νέα μονοπάτια αντί να ακολουθείς την πεπατημένη και να προσφέρεις εύσημα σ' αυτούς που το αξίζουν. Να μην συκοφαντείς, να μην εκβιάζεις, να μην χρηματίζεσαι να μη, να μη, να μη...

Στα πλαίσια αυτά, ένα από τα πρώτα βήματά μου στη σελίδα 11 ήταν η συμφιλίωση με την Κοινότητα με αφορμή το Φεστιβάλ του 1990. Όταν παρουσιάστηκε σαν φάντης μπαστούνι σε συνέντευξη Τύπου για το πρόγραμμα του Φεστιβάλ από τον Νίκο Παπανικήτα και τον Χάρη Δανάλη, χωρίς να γνωρίζω πώς θα υποδεχτούν τον εκπρόσωπο μιας εφημερίδας με την οποία βρισκόταν σε κατάσταση πολέμου.

Ετσι ξεκίνησε ο έρωτάς μου με το Φεστιβάλ και η συνεργασία με την Κοινότητα που διαρκεί 30 χρόνια, ενώ στο μεταξύ δώσαμε μάχες για τη συμφιλίωσή της με την Αρχιεπισκοπή που μπορεί ν' άργησε, αλλά τελικά ένωσε την παροικία μας.

Και φτάνουμε στο κύριο θέμα του σημερινού άρθρου μου που αφορά μια από τις κορυφαίες στιγμές στη ζωή του «Κόσμου» μας και της πολύχρονης συνεργασίας μας με το Φεστιβάλ και την ακαταπόνητη διευθύντριά του, Νία Καρτέρη.

«Ο Κόσμος», λοιπόν, σε συνεργασία με το Ελληνικό Φεστιβάλ και τη State Library of NSW οργανώνουν αύριο Πέμπτη στις 6.30 μ.μ. ένα συμπόσιο σε αίθουσα της Πολιτειακής Βιβλιοθήκης για να τιμήσουν το σπουδαίο

έργο της φημισμένης φωτογράφου Εφης Αλεξάκη. Στο οποίο θα προεδρεύει η «συμπατριώτισσά» μου από το Αντελάιντ, Δρ Ελένη Βατοικοπούλου, συνέντευξη της οποίας είχα δημοσιεύσει στον «Κόσμο» πριν κάποια χρόνια.

Με τη ευκαιρία, «Ο Κόσμος» παρουσιάζει σε ειδικό καλαίσθητο τεύχος την εξαιρετική εργασία της Εφης Αλεξάκη από τις αρχές της δεκαετίας του '80. Το περιοδικό είναι προϊόν της εκπληκτικής σχεδιαστικής δουλειάς της Άννας Αρσένη.

Στο πάνελ που θα συζητήσει τα επιτεύγματα της Εφης Αλεξάκη συμμετέχουν: Ο Lex Marinos (ήθοποιός και σκηνοθέτης), Richard Neville (Βιβλιοθηκάριος στην Mitchell), Andonis Piperoglou (Ιστορικός), Margy Burn

(Australiana collections, NLA), Leonard Janiszewski (Ιστορικός), Rhonda Davis (Επιμελήτρια), Sophie Cotsis, (Πολιτικός), Mary Kalantzis (Ακαδημαϊκός), Andrew Simpson (Μουσιολόγος), Christos Karras (Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Σίδνεϊ), Kate Logan (Πρώην πρέσβειρα), Angelo Loukakis (Συγγραφέας), Robert McFarlane (Κριτικός Φωτογραφίας), John Yiannakis (Ιστορικός). Το συμπόσιο θα προλογίσει ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Σίδνεϊ κ. Χρήστος Καράς, η Πρόεδρος του Ελληνικού Φεστιβάλ κα Νία Καρτέρη και ο εκδότης του «Κόσμου», κ. Σπύρος Χαραλάμπους.

Ρεπορτάζ με φωτογραφίες από το συμπόσιο θα δημοσιεύσουμε στην έκδοση της προσεχούς Τρίτης.

Όταν οι πολιτικοί ζουν σε παράλληλο Σύμπαν

Οι περισσότεροι Αυστραλοί οικογενειάρχες με μικρά εισοδήματα άρχισαν προ πολλού να νιώθουν την οικονομική ύφεση στη χώρα μας. Πολύ πριν τις θανατηφόρες πυρκαγιές και τον κορονοϊό, που δήθεν ευθύνονται σύμφωνα με τον πρωθυπουργό, Σκοτ Μόρρισον. Ο οποίος χτες δήλωσε πως αιτία της ύφεσης είναι ο κορονοϊός, γι' αυτό η οικονομία θα ανακάμψει.

Διερωτώμαι, λοιπόν, σε ποιο σύμπαν ζουν οι πολιτικοί όταν προσπαθούν να μάς εξηγήσουν πολύ απλά πράγματα. Δεν ήταν ο κ. Μόρρισον που πολύ πριν τις πυρκαγιές λόγω της ύφεσης μείωσε τον φόρο εισοδήματος για πέσει ζεστό χρήμα στην αγορά με τα 1000 τόσα δολάρια στις τσέπες μας; Δεν ήταν η Αποθεματική Τράπεζα που μείωσε σε ιστορικά επίπεδα τα επίσημα επιτόκια για να αντιμετωπιστεί η ύφεση;

Και τα δύο μέτρα απέτυχαν παταγωδώς, επειδή η συνταγή δεν ήταν κατάλληλη για την αρρώστια και έχει μουδιάσει το χέρι μου να γράφω πως δεν μπορείς να μειώνεις τους μισθούς χωρίς θλιβερές συνέπειες στην κατανάλωση. Πότε επιτέλους θα καταλάβει αυτή η κυβέρνηση πως αν δεν έχει χρήματα ο φτωχός δεν κάνει κέρδη ο πλούσιος; Και να μου το θυμάστε πως δεν αποκλείω την περίπτωση στο τέλος η Λίμπεραλ κυβέρνηση να κάνει αυτό που εφάρμοσαν με επιτυχία οι Εργατικοί για να αποφύγει η Αυστραλία την παγκόσμια οικονομική ύφεση: Να μοιράσουν χρήματα στον κοσμάκη που θα τα ξοδεύσει για να αναζωογονηθεί η αγορά.

Υπενθυμίζω ότι οι Λίμπεραλ τότε είχαν κατακρίνει την Εργατική κυβέρνηση για σπατάλη χρημάτων των φορολογουμένων, αλλά οι Ελληνες λένε «μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλο λόγο μην πεις!»

Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντα-

κτών: «Τιάνιο αγώνα δίνουν οι βουλευτές της συμπολίτευσης (Ν.Δ., ΚΙΝ.ΑΛΛ.) για να αποδείξουν ότι οι προστατευόμενοι μάρτυρες είναι αναξιόπιστοι, λες και ο φάκελος στηρίζεται στις δικές τους καταθέσεις. Ξεχνούν (;) προφανώς ότι υπάρχουν καταθέσεις μαρτύρων, που δεν είναι προστατευόμενοι, πολύ επιβαρυντικές για τις κυβερνήσεις της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ, και πορίσματα επιτροπών που ερεύνησαν την ιστορία. Αυτοί οι μάρτυρες και αυτά τα πορίσματα δεν έχουν κουκούλες.»

Καλόο!

Φυσικά και γνωρίζουμε πολλές γυναίκες εμείς που οδηγούμε μοτοσυκλέτες. Νοσοκόμες ως επί το πλείστον

Ακόμη ένα:

Μια κυρία από το Κολωνάκι μπαίνει σ' ένα λαϊκό ζαχαροπλαστείο και αρχίζει να ρωτάει για τα γλυκά. Επιλέγει διάφορα παστάκια και ταρτάκια και μια στιγμή ρωτάει τον ζαχαροπλάστη:

«Τι είναι αυτό εδώ; Φαίνεται πολύ νόστιμο!»

«Αυτό είναι τουλούμπα», της απαντάει ο ζαχαροπλάστης.

«Α κρίμα, πάντως αν δεν το θέλει τελικά ο Λούμπας θα το πάρω εγώ!»